

Can Cunillera

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça de la Porxada, 28; Carrer del Portalet, 1
Emplaçament Al nucli antic de Granollers
Alçada: 143

Coordenades:

Latitud: 41.60777
Longitud: 2.28769
UTM Est (X): 440647
UTM Nord (Y): 4606474

Classificació

Número de fitxa 08096 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Renaixement
Segle XVI-XVII
Any 1550
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. R-089. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari IPA 28978
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular: 15301DG4006E
Fitxes associades:
La Porxada
Plaça Gran / Plaça de la Porxada
Mènsules de can Cunillera
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dg., 01/07/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió: dj., 23/11/2023 - 11:49

Descripció

Casal de característiques senyorials edificat al segle XVI que ha conservat nombrosos elements decoratius d'estil renaixentista, alguns dels quals provinents d'altres cases. És un edifici de dimensions considerables que fa cantonada, amb una façana principal que dona a la plaça de la Porxada i una altra al carrer del Portalet.

Consta de planta baixa i tres pisos. La façana principal presenta un paredat de pedra arrebossat, amb balcons i finestres amb llindes de pedra de diferents composicions i variacions d'estil, les quals s'estructuren en tres eixos. A la planta baixa es troba un portal adovellat central, un de lateral amb llinda i, a ponent, un aparador de factura moderna.

A la planta noble hi trobem tres balcons tancats amb persianes de llibret mòbil. El balcó central és acabat amb llinda de decoració renaixentista. Els dos balcons laterals, en canvi, són de factura més senzilla i antigament havien estat finestres.

A la segona planta, tocant a la cantonada, s'obre un balcó amb llinda decorada a l'estil renaixentista. Els altres dos buits són de proporcions més petites i factura més simple.

Finalment, a la tercera planta s'obre una galeria amb cinc finestres o obertures, fruit d'obres realitzades a la dècada de 1970. La coberta és de teula a tres vessants acabada amb un potent ràfec amb imbricació de doble filada de teula i totxo.

A la façana lateral del carrer Portalet hi ha diversitat d'eixos de composició i tipologia de les obertures, algunes emmarcades amb pedra. La gran majoria, però, presenten elements aprofitats d'altres indrets que, segons els propietaris, es trobaven al pati interior de la casa. Les dues façanes de la casa conserven els següents elements destacables, que descrivim amb més detall.

1-Façana principal. Planta baixa. Porta principal de l'edifici, situada a l'eix central i acabada amb arc de mig punt adovellat i malmès pel balcó superior.

2-Façana principal. Planta baixa. Porta lateral situada a llevant de la central i acaba amb llinda plana. A la llinda es troba gravada la data de 1541 i un escut molt desgastat impossible d'identificar.

3-Façana principal. Planta noble. Balcó central amb llinda en forma d'arquitràu (amb tres franges motllurades) sostingut per columnes estriades amb capitells jònics esculpits amb diversos motius. Brancals de secció quadrangular i decoració ondulada en forma de S, amb capitells decorats amb volutes.

4-Façana principal. Planta noble. Finestra reconvertida en balcó, situada a llevant del balcó central. Està acabada amb una llinda plana que no sembla original de la finestra. A la part superior dels brancals, de carreus ben tallats, es troben sengles carreus esculpits amb caparrons alternats amb rosetes de forma diferent a banda i banda.

5-Façana principal. Planta noble. Finestra lateral de ponent, reconvertida també en balcó. Està acabada amb una llinda plana. A la part superior dels brancals, de carreus ben tallats, es troben sengles carreus esculpits amb dos angelets que aguanten un escut llis.

6-Façana principal. Primer pis. Finestra lateral de llevant, de petites dimensions i acabada amb llinda plana motllurada a la part inferior imitant un arc conopial.

7-Façana principal. Primer pis. Finestra central acaba amb llinda plana amb motllura simple i els angles superiors arrodonits.

8-Façana principal. Primer pis. Balcó acabat amb arc pla i decoració esculpida amb una motllura ondulada que crea un pàmpol a l'interior del qual s'observen sengles angelets que aguanten un escut. A sota de l'escut es llegeix la data 1550, gravada. A banda i banda de la part superior del pàmpol es troben sengles medallons amb un caparró a l'interior. La llinda recolza sobre sengles carreus treballats amb dos angelets més que aguanten de nou un escut llis.

9-Façana lateral. Planta baixa. Finestra situada a l'extrem nord de la façana, de petites dimensions i acabada amb llinda plana i motllura simple.

10-Façana lateral. Planta baixa. Porta situada a migdia de la finestra descrita. Obertura rectangular acabada amb llinda plana sense motllures.

11-Façana lateral. Planta baixa. Porta situada a migdia de la porta descrita. Està acabada amb llinda plana decorada a la part central amb un escut i diverses lletres gravades, de les quals només es pot llegir una "A" a l'extrem nord i una "L" al sud, ja que la reconversió de la finestra superior en balcó va malmetre tant la inscripció com l'escut.

12-Façana lateral. Planta baixa. Porta situada a migdia de la porta descrita. Està acabada amb llinda plana amb una única motllura arrodonida.

13-Façana lateral. Planta baixa. Finestra situada a migdia de la porta descrita i actualment reconvertida en porta. Està acabada amb llinda plana amb una única motllura simple.

14-Façana lateral. Planta noble. Finestra situada per sobre de la porta 10. Està acabada amb llinda plana amb motllures ondulades imitant un arc conopial, amb la part superior dels brancals també amb motllures.

15-Façana lateral. planta noble. Balcó situat a migdia de la finestra 14. Alçat rectangular i acabat amb llinda decorada amb traceries lobulades i arc conopial. Recolza sobre sengles carreus decorats amb uns curiosos relleus de figures d'estil arcaic (tal vegada de tradició medieval) i de caràcter obscè. Concretament, en el carreu de la dreta es mostra una figura humana en una posició retorçada i mostrant els glutis i l'anus. En el carreu de la dreta apareixen dues figures nues molt esquemàtiques que sembla que amb els braços vulguin assenyalar els seus genitals. Segons l'arquitecte Albert Blanch, es tracta d'un element trobat al pati interior de l'immoble i col·locat a principis de segle XX on es troba actualment.

16-Façana lateral. Planta noble. Finestra acabada amb llinda plana i motllura simple, amb un escut central que conté una estrella de sis puntes coronant una muntanya i que té l'orla profusament decorada amb relleus figurats (PANCORBO et alli, 2006: 222).

A l'interior es conserva una finestra d'arc estrellat del segle XVII i un portal amb escut similar al que acabem de descriure, format per una estrella de sis puntes coronant una muntanya.

Observacions:

Altres denominacions: ca l'Eveli

Restaurada cap a la dècada de 1980.

Història

Segons les dues dates inscrites a la façana principal aquest casal s'hauria construït entre els anys 1541 i 1550. Els nombrosos elements decoratius d'estil renaixentista també concorden amb aquesta datació, tot i que alguns d'ells són provinents d'altres casals.

La construcció actual sembla respondre de manera força íntegra a aquesta fase del segle XVI, malgrat que s'hi puguin haver fet reformes posteriors, per exemple al segle XVII (tal com suggereix un portal interior). La família que el va habitar deu tenir relació amb alguns dels escuts que es troben esculpits a la casa.

Sabem que al llarg del segle XX s'hi han portat a terme algunes reformes, concretament els anys 1902 i 1965. Tal com s'ha dit, a principis de segle XX s'hi van col·locar diversos elements decoratius d'altres procedències que es guardaven al pati, sobretot a la façana lateral. A la dècada de 1980 la casa fou restaurada.

Més recentment (2005-2006) s'hi han portat a terme altres intervencions, quan es van repicar les dues façanes i es van arrebossar i pintar de nou, aquest cop amb un to vermellós.

Segons recull l'autor García-Pey, el nom de ca l'Eveli prové d'un antic propietari: Eveli Torrent (GARCIA PEY, 1990).

Bibliografia

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

PANCORBO, Ainhoa; VILA, Josep M i altres (direcció de Raquel LACUESTA i Albert LÓPEZ (2006). *Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i hipòtesi de configuració*. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona; Ajuntament de Granollers (treball inèdit), p. 221-223.

PATRIMONI (1985). *Patrimoni Històric Arquitectònic*. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

Enllaços d'interès:

[Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i...](#)

